

„Marburgarci“ žvečejo, kakor cukranega polža, njihove trančarije. Dobro, saj to sami ne verujejo, manje pa še drugi. Namen je le ljudi hujskati, sebi in drugim pa ljubi mir kaliti. Kaj pa bo sodnijska obravnava, s katero tak strašijo, prinesla? Ako dvakrat rečem — za denem, da se jim bodo nosi pobesili.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Minister grof Taaffe je v drž. zboru povdarjal uni den, da skrbi vestno za nemščino ter ne pusti nikjer, da se ji kraté pravice, več pa meni, da ni treba. To je že resnica, da pod tem ministrom nemščina ne trpi krivice, ali mi menimo, da skrbi preveč za nemščino ter čutimo, da še trpé drugi, izlasti naš slovenski jezik slej, kakor prej krivico. — Volitve za obe, avstrijsko in ogersko, delegaciji so gotove ter gredó skorej vsi prejšnji delegati v Budo. Česki poslanci so nudili sporazumljenje svojim nemškim tovarišem, toda le-ti ga niso marali vzprejeti, zato so izvoljeni za česko kraljestvo saml Čehi. — Štajarsko deželo zastopa baron Moscon in dr. Reicher, oba Nemca. — Na Dunaju je nek uradnik dr. Schmidt umrl za kolero. Prinesel jo je seboj iz Pešta. Silen strah je zdaj po mestu. — Štajarski deželni zbor snide se bojda meseca decembra in zboruje še noter v novo leto. — V Gradcu snujó nov, nemško-liberalen dnevnik ter pobirajo po celi deželi denar za-nj. Ni dvoma, da bodo tudi našim nemčurjem po Mariboru, Celju, Ptujju itd. puščali na — žepu. Potrebe pa za tak časnik nismo čutili, saj opravljá „Tagespost“, „Marb. Zeitung“. „Deutsche Wacht“ in „Obersteirer-Blatt“ tudi že enak posel doslej izbornó. — Na Koroškem se zanima nemška-liberalna stranka sila za to, kdo da postane nov škof. Ako ne postane mož njih stranke, pravijo, da gredó vsi Nemci v starokatoliško cerkev. No, to pa bi bila škoda! Kar prisega na nemški liberalizem, je itak v katoliški cerkvi to, kar garjeva ovca v čredi zdravih ovác. — V soboto dne 17. oktobra so imeli na Kranjskem plohe in grom. Na Nanosu je ubila strela nekega mladeniča in vpreženega vola, družega vola pa je še preskočila. Na Gorenjskem je letošnja letina taka, da še niso imeli v kratkem tako dobre. Vsega pridelka je obilo. Za Notranjsko bode treba voliti drž. in dež. poslanca na mesto ranjcega Obreze. — Iz okrajev Kočevje in Čabar odide tudi letos do 2000 drvarjev čez zimo na Ogersko in Hrvaško. — Kakor smo že napovedali, postavila je sedaj kat. konservativna stranka prošta msg. A. Jordana v Gorici za kandidata v drž. zbor furlanskim (italijanskim) volilcem. „Soča“ ga lepo priporoča, češ, da je značajan mož, ki se bode vsekdar odločno potegnil za prave potrebe svojih volilcev. — Ploha je tudi po Go-

riškem naredila veliko škode, podrla je železnici most pri Korminu, poškodovala pa most čez Taljamente. Ces. namestnik v Primorju, baron de Pretis, biva še vedno v Gorici in misli še le prihodnji mesec vrniti se v Trst. — Odslaj ste mesti Trst in Pulj prosti luki, to je: za blago, ki se va-nji pripelje ali izpelje, ne plača se več carine ali daca. To je za obe mesti velik dobiček. — Za kolero je doslej vzbolelo v Trstu kacic 900, umrlo pa čez 500 ljudi in ni še je konec. — V Reki pa je, hvala Bogu, ni več, zadnjih 14 dni ni nihče za njo na novo vzbolel. — Buda-Pest raste, v petih letih se je vzdignilo število prebivalcev od 380.000 na 438.800. Kolera še vedno razsaja, zadnjo soboto je tam 23 ljudi vzbolelo, 22 pa jih je umrlo za-njo. Dolenja zbornica ogerska je v soboto preložila svoje zborovanje za 6 tjednov. Minister Tisza je menda zato najbolj vesel, kajti ne bo mu treba vedno odgovarjati na mnoga in sitna vprašanja poslancev. So pač sitni, ti madjarski napetnjaki.

Vnanje države. Volitve za veliko sobranje ima sedaj Bolgarija srečno za seboj, a le to ima sedaj svojo težavo: izvoli naj kneza po svojem srcu a ruskega medveda naj ne dregne. Pravi se, da sobranje ne bode volilo, ampak odpovedi kneza Aleksandra ne bo vzprejelo ter ga h krati poklicalo nazaj. Najkrajše bi to sicer bilo, ali drugo vprašanje je, vzprejme-li knez tako povabilo in če ga vzprejme, kaj poroče na to očka, ruski car. Homatije bi se začele na novo in ruski kozaki so blizu. — Kaulbars, izredni ruski poslanec v Bolgariji, vrnil se je v Sofijo, sicer pa se sliši, da ostane še dalje časa v Ruščuku ter skušuje ondi pridobiti vojake za cara. Iz tega bode pa težko kaj, ker se ti bojé ruskih častnikov, katere jim hočejo vrniti v armado. — Turčija ima mnogo vojakov v Stari Srbiji in Makedoniji. Na čelu jim je Sadik paša. Tudi druge državice segajo po orožju, čemú je to? — Poljaki na Poznanjskem trpé silo od pruske vlade ter se na njih graščinah naseljuje čedalje več Nemcev. Kakor je znano, ima vlada 100.000 mark v ta namen na razpolaganje. — V Frankobrodu je umrl kralj židov — Meyer Karol pl. Rothschild, vse bogastvo ga ni rešilo mrtuda. — Anglija dela sedaj na tihem in na vse kriplje na to, da spravi kako zvezo vkupe zoper Rusijo, a doslej ne najde nikjer pravih tal za-njo. — Predsednik francoske republike, stari Grevy, ima še le ime predsednika in moč vlade je že sedaj v drugih rokah. Pravi se, da mož ne more več dolgo živeti, tedaj pa zasede njegovo mesto Freycinet, sedanji prvi minister. — če ne kdo drug. Mesto je bojda toplo. — Srce sedaj pa zopet Francozom upada in ničesar nočejo vedeti o kacem maščevanju. Kaj le pomenja to? — Španija ima precej novih bojnih ladij, toda

nima denarja, da jih plača h krati ter jih bode je v obrokih izplačala. — Sv. Oče bodo meseca decembra imeli tajno konsistorije ter postane njih poročnik na Dunaju, msg. Vanutelli, v njem kardinal a s tem še ne odide iz Beča. — Uni potres, o katerem smo bili poročali, je po vsej severni Ameriki napravil veliko škode; kar je pa čudno, je to, da so blizu Pittsburga plinovi viri kar h krati prenehali. Pravi se, da je plin izhlapel pri potresu. Potresi so po onih krajih gosti, od leta 1872 pa do leta 1883 so jih imeli nič več, kakor 364. Na srečo pa niso vsi hudi.

Za poduk in kratek čas.

Lurška mati božja.

(Dalje.)

Res, tukaj nam je dobro biti; napravimo si šotore! Tukaj bi človek zmiraj ostal in na vse pozabil. O srečne oči, ki gledajo, kar mi gledamo!

Preljub prizor! Pred nami stoji mogočna, črnosiva pečina, tu in tam nekoliko obraščena. Pri tleh pod pečino je votlina kakih 10 metrov široka in kakih šest do sedem metrov globoka. Kakih sedem metrov nad votlino, toda bolj na desni strani, je v pečini duplja, enaka slepemu oknu na cerkvi. V ti duplji se je Marija osemnajstkrat Bernardiki prikazala. Na tistem mestu stoji zdaj prezala podoba Matere božje iz najlepšega belega marmorja umetno izsekana, z modrim pasom opasana. Roke ima sklenjene, kakor jih mi sklepamo, kedar molimo, njeno oko gleda v nebo; na nogah, ki nekoliko gledajo izpod dolgega oblačila, ji cvetijo zlate rože. Okrog glave je na črni podlagi s kristalnimi črkami zapisano: „Jaz sem brezmadežno spočetje“. Okoli duplje ščipek zviija svoje pretanke roke.

Doli je votlina z železno mrežo vmrežena, da se po noči ali kadar se snaži, zamore zakleniti. Sredi votline je na šesternih stebričih stoječi srebrni altar, na katerem se vsaki den le po ena sv. meša bere, kar je modro vravnano, drugači bi se vsi duhovniki k temu altarju gnjetli. Kedar stopiš v votlino, stoji na desno roko prost železni svetilnik ali luster, na katerem zmiraj gori do šestdeset darovanih sveč, in vstric tega lustra, a bolj globoko v votlini, stoji drugi luster, na katerem ravno toliko sveč gori. Zadi za tem lustrom je v pečini luknja, kakor globok okenjak, v katerem leži sto in sto pisem ali listov. Tisti namreč, kateri ne morejo k Materi božji v Lourdes romati, ji pa pišejo, kakor otroci svoji materi ter ji pismeno svoja srca razodenejo. Tudi jaz sem prinesel več takih listov od Marijinih otrok, ki niso mogli z nami iti na božjo pot in so

tedaj pismeno Mariji povedali svoje želje. Kdo bo tajil, da Marijo taka pismica razveselijo!

Med lustroma na skalo naslonjena je mizica, na katero romarji polagajo Mariji v dar prelepe šopke iz friških cvetlic; zakaj, ako tam vzdigneš svoje oči, vidiš ravno nad seboj milostno podobo Matere božje. Tukaj sem v imenu naše rodbine položil šopek k Marijinim nogam. Zadi za altajem je težka deska, iz katere gledajo železni klini, na nje pa romarji natikajo velikanske sveče; nekatere so debeleje, kakor roka nad laktom.

Na desni strani votline celo v kotu izvira iz pečine čudoviti vrelec, katerega je Marijina moč izbudila, ko se je Bernardiki sedmokrat prikazala. Če železno mrežo dvigneš, s katero je vrelec pokrit, lahko vidiš iz pečine vreti čudodelno vodo, ki je že tisuč in tisuč ljudi ozdravila. Drugače je votlina lepo suha. Da se ljudje preveč v votlino ne tlačijo po vodo, so zunaj železnega omrežja tri ali štiri pipe, iz katerih si lahko natočiš vode, kolikor hočeš. Voda je po cevih napeljana v kopališče, v katerem boleniki zdravja iščejo. Po celem Lourdesu jo pijejo tudi pri mizi. Veliko tisuč steklenic pa jih očetje misijonarji na leto razpošljejo širom sveta.

Ako gledaš proti votlini, ti teče za hrbtom potok Gavé. Na celem prostoru med Gavom in votlino, ki je menda kakih štirideset metrov širok, so tla vdelana z asfaltom (z zemeljsko smolo); na tistem torišči pa, kjer je Bernardika klečala, ko se ji je Marija prvokrat prikazala, je za spomin položen kamen. Klopi, ki so pred votlino postavljene, so vedno polne molilcev. Na desni strani kraj klopi stoji kamenita leca.

Nad votlino okoli po pečini visi menda več ko tisuč bergljije, katere so hvaležni boleniki tukaj pozobesili, ki so po pomoči lourdeske Matere božje ozdravili.

In na tem svetem kraju vam ljudje prelepo molijo! Neki sklepajo roke, drugi molijo z razprostrtimi rokami, drugi stegujejo proseči svoje roke gori k Mariji in zopet drugi poljubujejo sveta tla in pečino, na kateri je Marijina noga stala. Nas vseh oči so v Marijo uprte, a Marija gleda v nebesa, in tamkaj s svojo besedo podpira prošnje romarjev. Tukaj se drug za drugega ne zmeni, ampak vsi govorijo samo z Marijo. Tukaj molijo škofje, duhovniki, bogoslovci, dijaki; posvetna gospoda se tukaj vklanja, visoke gospé se ponižujejo, tukaj matere molijo z otroci, tukaj očetje na pol glasno z Marijo govorijo; tukaj se device Mariji priporočujejo in mladenči za pomoč k Mariji zdihujejo; tukaj bogatin berači pri Mariji, in siromak bi se rad pri nji obogatil; tukaj boleniki na glas vpijejo, naj se jih Marija usmili, slepi bi rad Marijo videl, nemi bi ji rad